

במדינה

(המשך מעמוד 29)

גילה את שמו של יוסי. אחרי שהוא גילה את שמו, הוא ציל-צל אליו ואיים עליו. כשהתברר לו בהאר-נות שלו, שאנחנו ממשכים להיפגש — הוא הלך אל יוסי הביתה ואיים עליו שם. בעקבות זה, יוסי הגיש תלונה נגד ירידיה למשטרת חולון.

התערבות ישירה. מאותו יום, מספר יוסי אפשטיין, התחילו לי כל הזמן בעיות בשלפון. התחילו להטריד אותי בלי הרף. היו מצלצים לי, וברגע שהייתי מרים את הטלפון, היו טורקים את השפופרת.

התחיייה של עורך-הדין מקרין לא היתה בלעדית שלו. המאזין הנלהב לא הצליח גם במקרים אחרים להסתפק בהאזנה, חש תמיד דחף בלתי ניתן לכיבוש להביע גם את דעתו שלו. ירידיה היה מתערב בשיחות שלי עם יוסי, מקלל מגדף, מספרת חזרה. כש-היה בא הביתה, היה משתולל, שובר את הכלים ומכה אותי.

שיחות אינטימיות. הוא גם החל, לדבריי חזרה, להיעלם בהדרגה מהבית. כפי שהתברר מאוחר יותר, הכיר ירידיה באותה תקופה צעירה בשם צלילה — שהיא כיום אשתו החדשה. מייד לאחר שמשפט הגירושין נסתיים, לפני חתונתם, נשא ירידיה את

מתלונן מקרין

„אני לא מסומטט, אמר הקול

צלילה לאשה. (יוסי, לעומת זאת, עדיין לא נשא את חזרה לאשה).

כיום מתלוננים. חזרה הגישה תלונה. אחותה הגישה תלונה. עורך-הדין מקרין הגיש תלונה. הם התלוננו בפני משרד ה-דואר, שרהדואר, מבקר המדינה, היועץ המשפטי לממשלה. לאחר חודשים ארו-כים של תלונות ותלונות חוזרות — כולן לשוא — קשה היה להימנע מהמסקנה, ש-מישהו במשרד הדואר מרגיש עצמו חייב, מסיבות היועצות רק לו, הכרת תודה מיו-דת לירידיה גלבוץ, כל פעולה גדולה לא ננקטה, במשך חודשים ארוכים — עד ש-המתלוננים איימו בפנייה לבג"צ. במהלך ההתכתבויות העקרות, אף טען שמואל גזית, מנהל שירותי ההגנה במחוז תל-אביב, כי גלבוץ אין כל אפשרות טכנית להאזין לשיחות פרטיות — טענה מנוכחת, אשר כל טכנאי רדיו ואלקטרוניקה יכול לאשר את ההיפך, וכאשר כל ילד המתעניין קצת בנושא יודע כיצד אפשר לעלות על שיחות פרטיות אפילו מכל קופסת הסתעפות ברחוב.

רק אחר האיום בפנייה לבג"צ, החלה ה-חקירה להתקדם — לאחר שהתעכבה זמן ממושך אצל קצין הביטחון הארצי של ה-דואר, עמוס שפירא, מסיבות עלומות. בי-ימים אלה, צריך ירידיה לעמוד בפני בית-דין משמעתי.

אמשיך להאזין. כאשר הוזמן ירידיה גלבוץ לבידור בפני מנהל המחלקה שלו — הוא הכחיש כמובן את הכל, טען כי כל התלונות נגדו הן תוצאה של שני-מנות וצרות-עין. בקשר למאזין האלמוני על הקו של עורך-הדין מקרין, טען גלבוץ כי לא הוא היה המאזין. אבל מיד כשיאזנו מהבידור, מתוך לחוד, מספר מקרין, „הטיח בפנינו גלבוץ: אני אמשיך להאזין, אל תדאגו.”

היא שאני ביישן, הוא מגלה. וגם לא מנוסה. אבל זה לא יזכר. עובדה: יש נערות שטוענות כי יכול אני להצליח רבות גם בלי שיכירו לי בחורות. טוען בלהט 91/71 אתן רואות?

לכתיבי שד שמינית/ניק

„אין לי מה לעשות היום, מגלה לי 92/71 בפתח מכתבה. אז החלטתי לכתוב אל-ך. תודה רבה.

אני מקווה שלא איכפת לך, 92/71, אם אדלג על תקופת בית הספר היסודי, אותה תיארתי בעמודים 1, 2, 3, ואניג' ישר ל-שמניתי — אליה את עולה כיום. אז התצב כיום הוא כזה, שיש חופש גדול, אבל 92/71 עדיין מחכה לרומן ה-גדול.

„בתנאי שהוא לא יהיה סתם אחד. ברור. במיוחד לאו העובדה שהיא בעצמה איננה סתם אחת, אלא בת שבע-עשרה, בעלת קור מה בינונית פלוס, עיניים ירוקות-חומות, ש-יש אורמים שהן יפות מאוד, וחוזן מכל זה — עוד כותבת שירים. להגיד לכם את האמת — מועמדים, ש-אינם סתם אחדים לרומנו הגדול — למה לא?

אשה אמיתית, בכקשה

לא הייתן מאמינות, שאתד כמוהו יגיע אלי. בגילי (23), עם כל ההצלחה הנוראית שיש לי בחיים בכלל ועם נשים/נערות בפרט, ועם הנחמדות הכללית המצויינת ב-מכתבו, אפילו מכונית פרטית יש לו. תארו לכן, אז למה, בכל זאת, 93/71 יקירי? „רותי, תינקות שלי, הוא מסביר בלצון: „נכון שיש לי כרטיס קבוע אצל בנות המין היפה. (אל מאי? כולן מתחת לגילי, או בגילי (23) — ואילו, כפי שאת יודעת, תינקות בגיל ההתבגרות (מנסיון).” מה שהוא מחפש, זה משהו לגמרי שונה. „אשה אמיתית, בגיל שבין 25 ל-30, ר-העיקר: בעלת נפש מבוגרת שמבינה מה-חיים ומוכנה לעלות איתי על עגלת האינ-טימיות.”

לכל המעוניינות בעגלות מסוג כזה, בי-תוספת מכונית פרטית וכל שאר הנתונים הנפלאים שלו, מובטחת נסיעה נעימה ובל-תי שיגרתית.

נגד הסקס

„בלי דאחינים, מזהירה מראש 94/71 רמתיגנית. „מה שהיא מחפשת בחיים זה בסך הכל אחד גוצי שייצג אותה בכבוד על רחבת הריקודים של סמי. „תראי רותי” היא מסבירה לי את עצמה קצת יותר ל-עומק, „אני לא אתנגד באופן מיוחד, אם הוא יתן לי נשיקה עדינה ליד הבית. אבל בכלליות, אני די נגד כל העניין הזה של הסקס!”

חוזן מזה, היא אינה שוכחת לציין שהיא עצמה נחשבת לגיועית אמיתית, ושהיא מת-לבשת „כמו דוגמנית, ושבתחילת הבא. ימ-לאו לה ששעשרה וחצי שנים בדיוק.

חידושים מרעישות: בחור מחפש בחורה

„אני בחור, ואני מחפש בחורה, כותב בדחיפות 95/71, וסוף פסוק. אני חושבת שהוא בסדר גמור.

פתוחה להצעות

זהו לפני שבועיים זה קרה, ודווקא ל-96/71 (19) „זנחמה. החבר שלה (במשך השנתיים האחרונות) הפסיק להיות החבר שלה.

„עכשיו אני מנותקת מכל העולם, היא מספרת. „אין לי אפילו מושג מה אני מח-פשת כדיוק. שכתבו.” לכל המעוניינים לעזור ל„נערה בצרה, היא מוסיפה שבדרך כלל היא לא כל-כך מלנכולית, ושהיא ירושלמית, אבל אוהבת את תל-אביב, ושיש לה המון נתונים חי-צוניים. בכקשה.

האופק וחסר התרבות. „דברים כאלה קורים לכל אמן אמי-תי, היא אומרת בהבנה בוגרת. אבל עם מה שהיא לא יכולה להשלים, זה עם הדברים שקורים לה בתור אמי-נית, כיום.

„הצרה אתי, שאין לי חוש מיסחרי. אני בכלל לא מבינה ביחסי ציבור.” אומרת רותי. עד עכשיו — בתור שחק-נית, בתור ציירת, ובתור זמרת (אולי שמתם לב אליה — היא ליוותה, יחד עם עוד שתי זמרות, את אדי קוגן ב-„פסטיבל שירי התנ”ך) — זה לא הפריע לה.

אבל בנקודה אחת, היא אינה מוכנה לוותר: „השירה. יש לי הרבה מאוד מה להגיד ל-עולם” טוענת רותי. „כתבתי — מגיל שמונה ועד היום, המון שירים. אבל אף אחד לא יודע עליהם. פשוט: אין לי כסף להוציא ספר שירים. המטרה ה-עיקרית שלי בחיים עכשיו, היא למצוא בן אדם שישקיע בנשמתי את כספו.”

לפני שמישהו עושה זאת (זה עולה בין 2000 ל-5000 ל”י) — אני מציגה בפניכם דוגמא מן הסחורה: „אני מא-מינה באמונה / אני מאמינה בך / כן, עכשיו אני יודעת / שאני מאמינה גם ב-אילוניה.

אז אני שואלת אותכם — איך יכול-תם לחשוב שפסה אמונה מן הארץ?

מעוניין בכך

את המיכתב של 90/71, אני מוכרחה לפרסם כלשונו: „שלוש. אני אדם מן היקום, מעוניין לה-כיר כל אדם מן האזור הנ”ל, שעשוי להיות מעניין (זכר, נקבה) לכל מטרה ש-היא.

אינפורמציה נוספת: 17/156. צבע עיניים: כחול, מחלפות ראש: כהה וארוך. אוהב לצייר ולטייל, קולנוע, מוסיקה, מדע, ו-כימעט כל דבר מלבד שום ובצל. לא נימצא בשום מיסגרת לימודית — למרות שלמד עד שביעית.”

זה הכל. וזה עשוי לתת לכם/ן מושג כיצד מבלה את זמנו חודתי בן שבעי-עשרה שהפסיק עם העניין הזה של הלימו-דים המסודרים.

בתור בילוי זמן — זה לא רע, 90/71 צעיר, אבל אני שואלת אותך: זו הדרך?? דווקא עם אנשים מן היקום? ואולי רק בשבילי תפנה את מבטך הכחול והטהור, הניבט מבין שערך הרך והגולש, אל אני שים מן הישוב?

„אני אוהבת אותך, אמרה הנערה ל-נער. „זו הבטייה שלך, ענה לה הגבר ה-צעיר. ואין צורך לציין שהוא היה ישראלי.

הכר יבש

לפעמים אני לא מבינה את כל הרחוקות אליה בנות ה-20 פלוס, שהולכות כל היום עם הבעת, הכל אבוד על הפנים, וטוענות נו”ס-טופ: „ניסונו הכל — אבל לא מצאנו שום דבר טעים יותר. הכל יבש. מינוס. לא פונקציונאלי. פשוט אין בחורים, וזהו.”

לדיעתיכן הנכבדה, רחוקת המצוות ש-כותבן — יש. ואני לא מדברת על זה ש-מבחינה סטטיסטית הם ישנם. גם אני יודעת בדיוק כמובן שסטטיסטיקה זה משהו ש-נמצא על הגייר, אבל לא אצלכן בלב. (או בכל מקום אחר).

אבל 91/71, ישנו. פקטום. ולא רק על נייר המיכתבים שהוא מריץ אלי בקצב של אחד לחצי שנה. אלא ממש בחיים האמי-תיים.

ואם המשפט העגוג והזועק לחברה נשית „מה שמח אהיה להכיר נערה בסביבות ה-20 פלוס, לא מדבר לליבך המיואש — אז שתדעו לכן שמהו לא בסדר אצלכן — בדיוק כמו שאמרות לכן כל הזמן כל הדיוקן הסובות והשכנים הדואגים. חוזן מזה שהוא מכתב לך בקוצר רוח, מוטב שתדעי כבר מראש ש-91/71 אינו נימנה על הדו”דואנים אמיצי הלב. „האמת

לפני שאתם מתחילים בכלל לקרוא ת-הקטע, אני מוכרחה להזהיר אותכם — לפי בקשתה המפורשת של זאת ה-יצאה אליכם בעיניים נוגות-מבינות למעלה — שלא תחשבו בשום פנים ו-ופן שהיא סתם אחת.

היא לא. ואם אתם לא מאמינים — ז בנקשה, תפסיקו כבר להתייחס לזה קוראים לה בטה”כ רותי, ושהיא נול-דה במקום לא יותר רחוק מלבס לפני שרים ואחת שנה, ושהיא לא שחקנית ו כוכבת קולנוע.

„אני שונאת אנשים ששואלים אותי תי נולדתי, ומי הוא האבא שלי — זבבקה, תפסיקו כבר להתייחס לזה קוראים לה בטה”כ רותי, ושהיא נול-דה במקום לא יותר רחוק מלבס לפני שרים ואחת שנה, ושהיא לא שחקנית ו כוכבת קולנוע.

האוטוביוגרפיה האמיתית שלה — שגללה הפכה למה שהיא כיום: יצור שונא שטננים ובעל דעות ברורות כל כך חיוביות על מה שקורה ב-

רותי נוי

וסדות הציבור” — התחילה רק בגיל לוש.

„אני זוכרת עד היום את הרגע הזה, ומרת, עם מבט הנעוץ בנקודה מרוח-ת שזר לא יגיע אליה, היצור הנ”ל, וס אחד התכופפתי למטה, ולקחתתי ופן של חול. פיתאום ראיתי שכל גר, בנוי בצורה אחרת. מאז ועד היום, ולי תחושה שאני לא יודעת כלום, והעולם הוא כל כך מורכב, עד שאף גם לא אדע. מאז אותו רגע, התחלתי לזיזת בצורה פילוסופית.”

כמובן שצורת חיים אז, דרשה ויתר-ים וקרבות. „אף אחד לא הבין אתי-י” אומרת רותי נוי. „הייתי שונה כל שאר הילדים, ושנוי זה יצר מרחק סויים ביני לבינם. גם המורים הרגישו מיד חוסר נוחות בחברתי. אני הייתי סתכלת עליהם בעיניים מבטב האר-י: „אני יודעת שאתם ריקנים וחסרי-ך” הם ידעו שאני יודעת, וסבלו מ-י שאני מלגלת עליהם.” התוצאה של קונפרונטציה חמורה זו ון התלמידה והמורים, התבטאה ב-יונים. „תמיד הפלו אותי לרעה” ניז-ית רותי נוי בפנים מפוקחות, אבל ב-מת, מה שחשוב לה היום, זה לא ה-רים, אפילו לא המורה לספרות צר